

Különfélék.

(S. K.) **Nemzetközi gazdasági és erdészeti kongresszus Bécsben.** A folyó évi május 14-én Bécsben megnyíló mező- és erdőgazdasági kiállítás alkalmából szeptember hó elején egy nemzetközi kongresszus fog tartatni, melylyel kapcsolatban az erdészeti kísérleti és tanügyre vonatkozó értekezletek tartása is tervbe van véve.

A tárgysorozat szerint a megvitatás alá veendő tárgyak hét osztályba lettek beosztva. Az erdészetet illető tárgysorozat szerint a kongresszus főleg az erdőgazdaságot általánosságban, a fakereskedelmet, az erdészeti ipart, az erdészeti kísérleti ügyet, a tanügyet és az erdészeti technika körébe tartozó dolgokat öleli fel, ezenkívül egy külön osztályt fognak képezni a nemzetgazdasági ügyek.

Két teljes ülés lesz a kongresszus elején és végén előadásokkal, de tárgyalások nélkül; a tulajdonképi tárgyalások német és francia nyelven az egyes osztályokban tartatnak és azok eredménye a befejező teljes ülésen lesz ismertetve.

Azok részére, a kik e kongresszuson résztvenni kívánnak, július 1-től kezdve adatkak ki 10 forint lefizetése ellenében a tagsági jegyek, a melyek az utazásnál menet-árkedvezményre, a kongresszus tartama alatt pedig a kiállítás díjtalan látogatására és az egyes kirándulások, valamint ünnepélyességeken való részvételre jogosítanak.

A jelentkezések a kongresszus rendező bizottságához: „Congress Comité“ Bécs, I. Herrengasse 13. intézendők.

(S. K.) **Karst vidéki erdősítések.** A „Sumarski List“ írja, hogy a sok évi, kitarító fáradozások folytán, melylyel a tenger melléki vagy u. n. flumei karstot újra erdősítik, az erdősítési munkálatok meglehetősen szép sikert mutathatnak fel.

Legjobban látható ez a Hreljin község közelében lévő Lukovo Gubitnik kulturán, mely a zágráb-fiumei vasut mentén 450 hold kiterjedés,- és 535 m. átlagos tengerszin fölötti magasságban terül el.

Ezen terület 1867-óta állami felügyelet alatt áll, a melyre a legutóbbi 8 évben a Karst újraerdősítésére szánt alap, több mint 300,000 erdei- és feketefenyő csemetét ültetett ki; különösen a feketefenyők sok ezer példánya rendkívül szép és üde növekvést mutat.

Sajnos, ezen nagy gonddal és költséggel eszközölt erdősítéseknek is van egy hatalmas és pedig egészen modern ellensége. A Zágráb és Fiume közötti nagy forgalmú vonalon közlekedő vonatok gőzmozdonyai ezek, a melyek kéményeiből kiszálló szikrák már többszörös kárt okoztak. Igy különösen 1890-ben márczius közepén több mint 30 holdnyi terület pusztult el ily módon és a több rendbeli vizsgálatok, a melyeknél az államvasutak egy kiküldöttje is jelen volt, kétségtelenné tették, hogy a számos tüzesetnek ama köszén az okozója, mely ujabb időben a vasutak által alkalmaztatik.

Az ogulini megyei törvényszék ennek folytán azon kérelemmel fordult a kereskedelemügyi miniszteriumhoz, hogy utasítaná az államvasutak igazgatóságát vagy más szénnek használatára vagy pedig a mozdonyoknak szikra fogóval való ellátására. Tekintve, hogy nemcsak a talaj megkötésére, hanem a vasuti közlekedésre is oly hátrányos bóra fuvásai ellen legcélszerűbb és legbiztosabb ezen vidék újraerdősítése, remélhető, hogy e bajokon mielőbb segítve is lesz.

(N. K.) **Egyes fanemek tüzelőértéke.** Dr. Fuchschmid a „Der praktische Forstwirth in der Schweiz“ szerint a különböző fanemek tüzelőértékét illetőleg figyelemreméltó kísér-

leteket tett; ezen kísérletekből a következő eredmények vonhatók le:

1. A bükkfa tüzelőereje meglepőleg különböző a fa különböző termőhelye szerint. A legjobb minőségű választék tüzelő értéke a legcsekélyebb minőségű választékuét mindenik választék középértékének 22%-val mulja felül.

2. Egy és ugyanazon fanemnek tüzelő ereje általában a fajsulylyal emelkedik, sőt valamivel gyorsabban mint az utóbbi. (Ez 15 kísérletből van következtetve.)

3. A fenyőre, tölgyre és bükkre talált átlagszámokból következik, hogy különböző fanemeknél is áll az, a mi ugyanazon fanemnek különböző választékainál, hogy ennél fogva nagyon megközelítő arány létezik a tüzelőérték és fajsuly között.

Mert a mi a fenyőnél, tölgnél, bükknél a közép tüzelő értékek úgy viszonylanak egymáshoz, mint 1:1·29:1·41-hez, addig a fajsulyok 1:1·33:1·42 arányban állanak.

4. Hét csekélyebb minőségű bükk választékra nézve a tüzelőérték 2235, 8 jobbra pedig 2513, mi 4 tölgy választékra 2193-ra becsültetett. Ebből látható, hogy bár a tölgyfa tüzelőértéke a csekélyebb minőségű bükkfáéval csaknem egyenlő, mégis a jobb fajta bükkfa-választéknak jelentékenyen mögötte áll.

5. A megejtett két kísérlet szerint a gyertyánfa áll tüzelőérték tekintetében legelső helyen, azonban a jobb bükkfa-választékok fajsulya és tüzelőértéke a gyertyánfáé felett áll.

(N. K.) **A farostoknak a gyantától való megtisztítása.** Farostokból kitünő minőségű papir anyagot lehet nyerni a következő eljárás útján. E cél elérése végett a farostok szénhidrát vegyületekkel kezelendők; ugymint naphta, benzín, benzol gazolin, vagy petroleum, kőszénkátrány stb.

más hasonló folyékony termékekkel és pedig vagy folyékony állapotban, vagy gőzalakban, magas hőfok és nyomás mellett, a mi által a farostok a gyanta anyagoktól megszabadíttatnak.

A farostoknak a gyantától való megtisztítása oly henger alakú edényekben megy végbe, melynek anyaga úgy az alkalmazandó nyomásnak, mint a chemiai behatásnak ellentállani képes. Ezen edény fedelén valamivel lentebb egy diafragma van berendezve, egy második pedig az edény fenekénél valamivel lejjebb.

Az edény feneké és az alsó diafragma között levő ürt egy oldalt bevezetett csavar alakú gőzvezető cső foglalja el, a mely egy gőzgéppel vagy egy hajtógép szelentyűjével hozandó összeköttetésbe. Ugyanebbe az ürbe van bevezetve egy másik cső is a folyékony szénhidrátok vezetésére; ez a szénhidrát a gőzvezető csövön átvezetett forró gőz által gázalaku állapotba vitetik át.

A gyantától megtisztítandó faanyag a két, előbb említett diafragma közt helyezendő el, a folyékony szénhidrát pedig az alsó ürbe, a hol az egyszerre bevezetett forró vízgőz által elpárologtatik.

Az ilyképen gázalakuvá átváltoztatott szénhidrátok, feszültségükhöz képest áthatolják az edény egész ürét s ezzel együtt a két diafragma közé berakott faanyagot is feloldván az abban levő gyantát, és ennek megtörténte után egy cső által lepárlókészülékhez vezethetők, a hol ismét folyékony állapotba hozva, újbóli alkalmazásra fordíthatók, a feloldott gyantacseppek pedig az alsó diafragmán hullanak le az edény fenekére.

Az aránylag rövid idő alatt véghezvihető ezen eljárás utján a két diafragma között elhelyezett anyagból oly farostanyag nyerhető, a mely mint tökéletesen gyantamentes papiranyag felhasználható.

A fentemlitett szénhidrátok csepegő, vagyis folyékony állapotban is alkalmazhatók, de ez esetben a szénhidrátok bevezetésének felülről kell történnie.

Nagy nyomás és magas hőmérsék alkalmazása mellett természetesen a leirt munka folyamata csak gyorsítható.

(*Cont. Holz-Zeitung.*)

(*K—s*) **A fatelítésnek egy újabb módja.** Ismeretes, hogy az alkalmazásban álló impregnálási módok mellett a fának csak külső rétegeit hatja át teljesen a telítő anyag, míg az átítatás mérve a bél felé apad, s hogy továbbá a lehető tökéletes telítés mellett is a korhadás a legbelső rétegekből kifelé történik. Ennek akarja elejét venni Liebau H. újabb telítési módjával, melyre szabadalmat is vett. Ezen eljárás mellett a telítendő faoszlopnak legbelső része, vagyis bele oly magaságig, meddig a földbe ásatni avagy vízbe mélyesztetni fog; kifuratik s az így keletkezett csőalaku üregbe alulról eldugaszoltatván — töltetik egy a földszinén alkalmazott csapnyíláson át a telítésre választott folyadék, mely — ha a felszivódás folytán megapadna, újból feltölthető.

Az aránylag csekély magasságu folyadékoszlop nyomása is elegendő a sejtek átítatását végezni.

Ez eljárásnak előnye, hogy a nehezen impregnálható bélrészek eltávolítása által a korhadást ugyszolva lehetetlenné teszi s hogy minden körülményesebb berendezés nélkül, az oszlopok alkalmazásuk helyén impregnálhatók.

Mitth. d. k. k. Tech. Museums.

(*I.*) **Fapapír-anyag ipar Norvégiában.** Mint általánosan ismeretes, fából kétféle papiros anyagot készítenek: mechanikai uton a farostoknak leköszörülése által és chemiai uton (sulfit és sulfát celusa) a farostoknak erős chemiai szerekkel való szétválasztása által. Norvégországból mechanikailag gyártott papiros anyagból 1885-ben 100,000, 1886-

ban 115,000, 1887-ben 155,000, 1888-ban 175,000 és 1889-ben 200,000 tonnát vittek ki. Ezen összegben azonban benne foglaltatik azon anyag is, a melyet Svédországból Christiánián át exportáltak. A termelés ez ágban most már annyira szaporodott, hogy előreláthatólag a fogyasztást túl fogja hágni.

Vegyileg készült papiros anyagot Norvégia 1888-ban 24,000, 1889-ben 35,000 tonnát exportált (nedves állapotban), mely utóbbi évinek értékét 12 millió koronára teszik.

(T.) **A madarak röptének gyorsasága és ereje.** Thurstan tanár szerint a keselyű 150—160, a vadludak és fecskék vándorlásuk közben mintegy 140—145, a postagalambok, sok órai kitartással 100—120, a közönséges varjak pedig — szokott röptük mellett — 40 kilométernyi gyorsasággal repülnek óránként. Langley tanár a sas repülésének erejét a lóerő egy ötödére becsüli. Kiszámították továbbá, hogy a galamb óránként 40 kilométernyi gyorsasággal számított közönséges röptének a testsúly minden fontja után $\frac{1}{200}$ -ad lóerő felelne meg; e szerint pedig egy ép oly jó alaku, ezer kilogramm súlyu s 40 kilométernyi gyorsaságu repülőgép mozgó ereje 10 lóerőt tenne. Az angol léghajózási társulat egyik tagjának számítása szerint egy 21 font súlyu pelikán röptében $\frac{1}{11}$ lóerőt fejt ki, ehhez képest egy meglelt ember repüléséhez épen egy lóerőre volna szükség. A madarak fölfelé repülése 50%-al több erő kifejtést igényel, mint az egyenes irányban való repülés.

(I.) **Afonya vagy folymincz.** A *Vaccinum Myrtillus* magyar neveül az „áfonya” szó van elfogadva. Azt mondják, hogy az oláhok afinyé-nek nevezik. Nagybányán a vörös áfonya neve folymincz. Aszékely földön vagy Kalotaszeg vidékén működő szaktársaink állapíthatnák meg, hogy a hegyvidéki magyar nép miképen nevezi ezen két növényt.

A német botanikai társaság közleményeiben (VII. évfolyam 10. füzet 387. lap.) Ascherson és Magnus a fekete áfonyának fehér gyümölcsű változatáról (*Vaccinium Myrtillus* L. var. *leucocarpum* Hausmann) azt mondják, hogy a fehér fajta bogyói oly nagyok mint a feketéé. Féléretten zöldes fehérek, éretten többnyire tiszta fehérek, néha vöröskésesek, sőt az egyik oldalon egészen vörösek. Husuk is fehér, de izük vizenyösebb és édesebb. A Rajna vidékéről Brüsszelbe átültettek kékes fekete gyümölcsöt termettek. Németországon, Ausztriában számos lelhelyét ismerik. Jó lenne nálunk is megfigyelni. A fekete áfonya bogyóját azonban néha a *Sceleratiina baccarum* Schroeter nevű gomba festi fehérre. Formára azonban az ilyenek elütnek. Az ilyen bogyók t. i. kissé szögletesek, kisebbek és laposkásak, fehér színüket megszáradás után is megtartják, míg a valódi fehér fajtái vörös barnákká válnak. Létezik különben még körte alakú fehér bogyóú fajta is. Körte alakú fekete, hamvtalan fajtát találtak Svédországban; Németországban a hamvtalan, fénylő héjú bogyóúak ritkán találhatók.

(M—zs—) **A vörös áfonya** újabb időkben figyelemre méltó szerepet játszik Franciaország erdei mellék termékei között. E növény többnyire luczfenyvesekben fordul elő s bogyója nagy keresletnek örvendvén, sok szegény családnak szolgál keresetforrásul, s így nem csoda, ha annak okszerű és lehető legjövödelmezőbb kihasználására az erdészeti közegek újabbán nagyobb gondot kezdenek fordítani.

Eddig a távolról jött vevők vásárolták össze a termést és hogy egymást a piacon megelőzhessék, legtöbbször már félig érett, sőt éretlen állapotban szedték le a bogyókat, már csak azért is, mert az ily korán leszedett bogyók könnyebben szállíthatók és később megvörösödvén, első tekintetre az érettekkel könnyen összetéveszthetők; izük

azonban kevésbé kellemes s ezen kívül, jobban megfigyelve, halványabb színükről, valamint ránczos külsejükről is felismerhetők.

Ezen visszaéléseket jövőre az illetékes hatóságok oly módon vélik megszüntethetni, hogy a szedéshez — a szőlő szüretéhez hasonlóan — határidőt tűznek ki, melynél előbb áfonya bogyókat szedni nem lesz szabad. Hogy azonban a termés mindenütt és teljesen megérhessen s így a jobb minőség folytán nagyobb jövedelem legyen elérhető, továbbá hogy az eddigi versengésnek eleje vétessék, e határidőt inkább későbbre és mindenütt ugyanazon időre tervezik kitűzni, a mi annyival könnyebben vihető keresztül, mivel az egészséges bogyónál ugy sem lehet attól tartani, hogy ha netán egy kissé túlérnek, lehullana vagy az ágon megromlanék, sőt ellenkezőleg ez által még nyer minőség tekintetében.

(Fw. Cntlbltt.)

(K—s) **Mesterséges fa.** Egy osztrák kereskedő cég sajátos módon előállított „Mesterséges fát“ használ utazó bőröndök készítésére. Ez az anyag akként készül, hogy kifeszített vászonzsákosan egymás mellé illesztve, egy sor gyaluforgácsszalag ragasztatik fel, erre keresztirányban újból egy forgácsréteg s rá végül egy fedő vászon és ha nagyobb vastagságot akarunk elérni, ugyanezen sorrendben tovább adig, a míg a mesterséges fa a kívánt vastagságot eléri.

Az így készült anyag erőssége, de főkép meglepő könnyüisége által tűnik ki, az ebből készült bőröndök, minthogy látszólag egy darabból vannak előállítva, az éleken mutatkozni szokott szétnyílástól, elválástól mentek.

Ez anyag különben minden fajtájú más tárgyak készítésére is alkalmas. Szakértők előtt megejtett próba beigazolta, hogy ez a mesterséges fa a bőrnél közel félszerte könnyebb, erősségre pedig a puhább bőrfajokkal megegyező.

(M—zs—) **Egy szép jegenyefenyő állab Franciaországban.**

A waadtlandi erdészeti egyesület 1888-évben kirándulást rendezett a Pontarlier közelében fekvő boujeaillesi és levieri francia államerdőkbe. Ez alkalommal, dr. Bühler tanár feljegyzései szerint, egy 43 *ha* kiterjedésű, 160—180 éves jegenyefenyő állabban, mely a Jura-hegységnek körülbelül 930 *m* tengerszintfeletti magasságban feküdt, 27000, *ha*-onként tehát átlag 630 darab törzset találtak. A mellett, hogy a törzsek száma az állabb korához mérten ily nagy volt, a mellmagasságban mért átmérő sok törzsnél elérte az 1·4 *m*-t. Egyes ledöntött törzsek 36 *m* hosszúság mellett még 40 *cm* felső átmérővel bírtak, míg egy másik törzsnak magassága 52 *m*, középátmérője 1 *m* és köbtartalma 40 *m*₃ volt, sőt a la-jouxi állomás közelében lévő „Eherard“ erdőben egy „le Président“ névre elkeresztelt törzs állott, melynek köbtartalma — 1·6 *m* mellmagasságban mért átmérő és 52 *m* magasság mellett — 52 *m*₃-t tett ki. (Fw. Cntbltt.)

(I.) **A legnagyobb tölgy Osztrák és Németországban.** Eddig legnagyobbnak tartották nyugot Poroszországban Kadien-ben, am Frischen Haff létező tölgyfát, melynek körülete 9·36 *m*. A cseh érczhegységben Ulbersdorfban van azonban egy, a melynek körülötte 10 *m*, a mellett törzse tökéletesen egészséges, míg a Kádieni odvas s az odu oly nagy, hogy 35 fu (10—12 éves) fért el benne.

(T.) **Faóriásból vendéglő.** A legsajátságosabb vendéglő kétségen kívül Californiában van a „Santa-Cruz“-tól „San-José“-felé vezető út mellett. Californiában tudvalevőleg a föld legnagyobb fái fordulnak elő, milyenek az óriás méretű Sequoják is; ezt a körülményt pedig egy furfangos yankee kitünően fordította saját üzleti céljaira, a mennyiben ily facsoportot — az építési és bérleti költség megtakarításával — vendéglővé alakított át. Az egyik faóriásnak, közel 20 méter

kerületü odvas törzsében ugyanis vendégszobát rendezett be, az ezt körülvevő s kuszó növényekkel benőtt kis kertet pedig társalgó és étkező helyiségül. A közelben lévő szintén odvas, de kisebb átmérőjű fák üregeiben kényelmes, ágygal, ruha-, mozdó szekrénynyel, több székkal s tükörrel butorzott hálószobák vannak berendezve. Az egyik kissé félreeső törzsben végül ezen eredeti vendégfogadó személyzete tartózkodik.

(T.) **A kettős csövű löfegyverek csöveinek egymásfelé hajlásáról** Thiel őrnagy a „Waidmann“-ban a következőket írja

Mint hogy minden löfegyvernél a robbanás által okozott hátralökés hatása a fegyverre magára már akkor is nyilvánul, midőn a löveg a csövet még el nem hagyta, miután továbbá általában véve a cső tengelye irányában ható ezen lökés a fegyver súlypontját pontosan úgy szólva sohasem érinti az irányát a súlypont mellett oldalt tér el: ennél fogva, már az alatt is, míg a löveg a csövön áthalad, a fegyvernek saját súlypontja körül fordulni kell. Abban a pillanatban tehát, midőn a löveg a cső torkolatát elhagyja, a cső tengelye már nincs eredetileg elfoglalt helyzetében s a löveg azt az irányt követi, melyet a csőtorkolat elhagyásának pillanatában, a cső tengelyének a lökés által megváltoztatott állása épen eléje szab. A csövek, a závarzat s az agy különböző szerkezete szerint az említett forduló mozgás igen változó s előre sohasem lehet tudni, hogy az valamely szerkezetnél mily irányu lesz. Ehez járul még, hogy az időtartam is, mely alatt a löveg a csőüregén végig fut, szintén igen különböző, hogy tehát egyforma cső- és zárszerkezet mellett is különböző lesz az elhajlás, a szerint, a mint a cső hossza változik, a portöltés lassabban vagy gyorsabban robban el, a surlódás a cső belsejében kisebb vagy nagyobb stb.

A duplaesőveknél, melyeknél a sulypont mindig a két cső közé képzelt síkba fog esni, — azon netaláni függőleges mozgáson kívül, mely az agy- és a záró-szerkezettől függ — a fegyvernek igen észrevehető oldalmozgása áll be az el-sütött cső felé. Ha például a csövek egymáshoz teljesen párhuzamos helyzetben volnának összeforrasztva, akkor a két csőből eredő lövések nyoma egymástól széjjel, oldalt kifelé, a bal csőé balra, a jobb-é jobbra esik és pedig any-nyival inkább eltérőleg, minél távolabbról történt a lövés.

Tekintve azt, hogy egy és ugyanazon fegyvernél s egyenlő töltés mellett a megjelölt oldalmozgás is ugyanaz marad, könnyű lenne az eltérést megszüntetni s elérni azt, hogy a löveg bármely távolságra pontosan az irányozás vo-nalába s illetve, minthogy ezen vonal a cső tengelyétől el-tér, ugyanannyival az előbbi vonal mellé csapjon be. Elér-hető volna pedig ez az által, ha a csöveket az oldalmozgás szögének kétszeresével egymásfelé hajlítva forrasztanák össze. Tényleg azonban ezt a helyesbitést a gyakorlatban követhető egyedüli eljárás útján, a csövek összeforrasztása által tökéletesen eszközölni nem sikerül. Az, a ki a csöve-ket készíti, illetőleg a fegyvergyáros, csak tapasztalásból tudja, hogy azokat bizonyos mértékben egymás felé hajlítva kell összeforrasztania s ezt meg is teszi; a puskaműves ügyel azután a kész fegyver belövésénél arra, vajjon a két csőből irányzott lövések legalább azon távolságról, melyben a fegyver rendszerint használtatik, egy helyre esnek-e, ha ez nincs úgy, akkor neki a csöveket elől szét kell forrasztani, a szükséghez képest hajlítani, ismét összeforrasztani s ezt az eljárást addig folytatni, míg a czél el van érve. Sö-rétes fegyvereknél, melyeknél a göbees szóródása mellett a lövések megközelítő összevágása is elégséges, önként érthe-tőleg nem kívántatik oly pontosság, mint a golyós fegyve-

reknél, melyek igen gondos eljárást igényelnek s a puska-műves ügyességének és szorgalmának megítélésére mindenkor jó támpontot nyújt az, mennyire vág össze a két csőből származó lövés.

Mint hogy a fegyvernek többször említett elhajló fordulata főleg a robbanás kezdetén kapott lökéstől függ, igen természetesen az elhajlás szöge más és más töltés vagy éppen más robbanó szer használata esetén változik s nagyon érthető, ha a különben jól belőtt fegyver különböző töltések alkalmazása mellett nem lő pontosan. Ez oknál fogva a hirtelen robbanó erősebb lőpor használata is a lövés pontosságának rovására esik, mert a hevesebb lökés a fegyver elfordulásánál többnyire szabálytalan ingadozást idéz elő.

A fennebb előadottakból önkényt következik, hogy a fegyver csöveinek egymáshoz való hajlása a szerkezetek szerint igen különböző lesz; s a lökés által előidézett oldalmozgás mértékéhez képest ezen hajlás szöge a nehezebb golyós fegyvereknél 4—5, míg a könnyű sörétes fegyvereknél 20—30 iv-perczet tesz.

(S. K.) **Uj ismétlő vadászfegyver.** Oberhammer P. müncheni fegyvergyáros, mint az „Illustrirte Jagdzeitung“ közli, nemrég egy kettős csövű ismétlő fegyverre szabadalmat nyert Németországban.

Az új találmány előnyeinel fogva a vadászat híveinél méltó feltűnést kelt. Ezek pedig a következők: az ismétlő szerkezet minden hátultöltő fegyverre előnyösen alkalmazható és nem befolyásolja sem a fegyver könnyű kezelhetőségét, sem pedig annak súlyát, továbbá, hogy az ismétlő fegyver minden körülmény között, tekintet nélkül arra, hogy a tölténytár egészben vagy részben van megtöltve vagy pedig üres, mint egyenként lövő is használható.

Az „Illustrirte Jagdzeitung“ ezen közlésével kapcsolatban megjegyezzük, hogy ismétlő fegyverek vadászati célokra már régebb idő óta használatnak és a mi új ebben a dologban, ez az, hogy Oberhammer fegyvere dupla csövű. Az egycsövű ismétlő golyós fegyvereket különösen az amerikai és angol vadászok kedvelik és leginkább nagy vadra használják, a hol gyakran több, gyorsan egymásután következő lövésre van szükség.

Használatban van pedig több, az egyes hadseregeknél behozott ismétlő fegyver mintája (Henry-Martini, Remington, Vetterli stb. rendszer) karabélyra alkalmazva, szintugy a revolver szerkezet is. Amerikából pedig egy rendkívül gyorsan kezelhető ismétlő fegyver honosodott meg Európában, az u. n. „System Colt“, mely mai napság a fővárosok fegyver kereskedéseiben mindenütt található. Göbeesre (sörét) és golyóra egyaránt használatnak az ily fegyverek.

A golyós fegyvereknél szivesen alkalmaznak robbanó golyókkal kombinált töltényeket, miután ezek nagyobb belső sebet ütnek.

Az ily golyók (lövedék) hegye érzékeny gyutacscsal van ellátva, mely a vad testébe ütődvén, explodál, vagyis a lövedék belsejében lévő lőport meggyújtja, vagy más szerkezeteknél, az erősen sűrített gázt vagy levegőt kiterjedésre készíti. Az ily lövedékek alkalmazásánál a fegyver kalibere legalább is 11 mm kell hogy legyen.

(Pff.) **Fürészpor mint sebkötözőszer.** Az „Écho forestier“ szerint a fürészpor kitünően alkalmazható sebkötözőszerül. E célból a közönséges fürészporból eltávolítandó minden idegen anyag, fadarab stb. és azután a fürészpor meglocsolandó valamely gyógyhatású antiseptikus szerrel mint például Phenylsav, Pyroliqueuxsav vagy higany chloriddal. A fürészporból ilyképen készített sebkötözőszer a körülmények szerint

akár száraz, akár nedves állapotban alkalmazható. Csohtörések esetén e kötözőszer kettős szolgálatot teljesít: magába szívja a seb nedvét és amellett, hogy a sebzett testrésznek mozdíthatlansága helyes kötés mellett biztosítva van, annak puha alzatul szolgál. Az ily fűrészport mindenféle sebnél alkalmazzák, mert tényleg kiváló nedvfelszívó képességgel bír és azonkívül könnyen is kezelhető; állítólag sokkal könnyebb a vérrel és genynyel telített fűrészport a sebről eltávolítani és ujjal felcserélni, mint a gyapot vagy tépésből készített köteléket.

E szerint a fagyapot és fapapirhoz tehát a „fatépés“ is sorakozhatik.

Az „**Erdészeti zsebnaptár**“ 1890. évi IX. évfolyama még beszerezhető. Megrendelések legczélszerűbben postautalvány-nyal az Országos erdészeti egyesület titkári hivatalához intézendők (Budapest, V., Alkotmány-utca 10. sz.). Ára az egyesület tagjai részére 1 frt, nem tagok részére 1 frt 60.

Az „**Erdészeti rendeletek tára**“ 1884., vagyis IV.; 1885., vagyis V.; 1886., vagyis VI.; 1887. évi, vagyis VII., s végül az 1888-ik, vagyis VIII. évfolyama az Orsz. Erdészeti Egyesület titkári hivatalánál (Budapest, V., Alkotmány-utca 10. sz.) megrendelhető. Ára az egyesület tagjai részére, az 1884., 1886., 1887. és 1888. évfolyamnak 30 kr, az 1885. évfolyamnak 40 kr; nem tagok részére pedig 60 kr, illetőleg 80 kr. Az első három évfolyam második kiadása is teljesen elfogyott.

Az „**Erdei facsemeték nevelése**“ czimű munka megrendelhető az Országos erdészeti egyesület titkári hivatalánál (Budapest, V., Alkotmány-utca, 10. sz.) Ára az egyesület tagjai részére 1 frt 50 kr, nem tagok részére pedig 2 frt.

„**A tölgy és tenyésztése**“, továbbá az „**Erdészeti földmérés**“ czimű pályanyertes munkák szintén kaphatók még.

Megrendelések, legcélszerűbben postautalvánnyal, az Országos erdészeti egyesület titkári hivatalához intézendők (Budapest, V., Alkotmány-utca 10.). Ára az elsőnek az egyesület tagjai részére 2 frt, nem tagok részére pedig 3 frt; a másodiknak pedig az egyesület tagjai részére 3 frt 50 kr, mások részére 5 frt.

Az „Erdő-Őr“ vagy **„Az erdészet alapvonalai kérdésekben és feleletekben“** című munka ötödik kiadása megjelenvén felkéretnek azon erdőhivatalok, erdőgondnokságok és szak-társak, kik az erdészeti műszaki segédszolgálatra készülő egyének részére ezen könyvet megszerezni kívánják, hogy annak postautánvételi útján leendő megküldése iránt az Országos erdészeti egyesület titkári hivatalát mielőbb értesíteni sziveskedjenek. Ára példányonként 3 frt.

Ő felsége fénynyomatu arczképe, a mely az egyesület nagytermében levő eredeti olajfestmény után készült, megrendelhető az Országos erdészeti egyesület titkári hivatalánál (Budapest, V., Alkotmány-utca 10.). Ára az egyesület tagjai részére csomagolással és postaköltséggel együtt 3 frt 50 kr, nem tagok részére 4 frt.

Magyarosodunk. Göldner József m. k. erdészjelölt, egyesületünk rendes tagja, vezetéknévét Kineses-re változtotta. Éljen!!

Halálozás. Erdősi Baiersdorf Adolf egyesületünknek régi idők óta buzgó alapító tagja elhunyt. Béke haimvaira!